

det i Tidens Løb vel kunde føre til en altfor stor Indskrænkning af Valgretten, og har derfor anseet det hensigtsmæssigt ved en bestemt Regel om Maximum af den Censur, som skal kunne fastsættes i Regulativerne, at sikke alle dem, der udrede et passende Bidrag til Communen, activ Borgerret i samme.

Hvad dernæst det af Ministeriet opstillede Skattebeløb angaaer, vil det ved Ordningen af Forhold af denne Art ikke kunne ganske undgaaes, at jo et vist vilkaarligt Stjøn gjør sig gjældende; ligesom imidlertid Forordningerne for Valgretten ved Lovforslaget paa den ene Side ikke ere stillede høiere end, at et stort Antal Indvaanere, hvis Deeltagelse i Communens Bestyrelse maa ansees stemmende med Billighed og Retfærdighed, men som for Tiden ere udelukkede, ville aabnes Afgang til samme, saaledes har man paa den anden Side stræbt at undgaae, at Valgretten derved skulde blive udstrakt til den Classe Indvaanere, der ikke kunne antages at bestyde den fornødne Interesse for Communens økonomiske Vel eller Uafhængighed, navnlig den egentlige Dag-leierklasse og de, der kunne sættes lige med disse. Man skal, hvad dette Punkt angaaer, endnu kun tilføje, at, ihvorvel netop denne omhandlede Censur ei er tilraadet af alle eller dog de fleste af Landets Communalbestyrelser i deres oftomhandlede Erklæringer, idet disse, forsaavidt de ikke indskrænke sig til ganske almindelige Udtalelser, for en stor Deel enten alene have yttret sig om det første i Ministeriets oven citerede Circulaire omhandlede Alternativ eller opstillet selvstændige Forslag med forskellige andre Combinationer, fremgaaer

dog saameget utvilsomt af disse Erklæringer, at den af Ministeriet vel at mærke kun som et Maximum opstillede Censur er Mere end, hvad den langt overveiende Deel af Communalbestyrelserne har anseet nødvendigt, navnlig med Hensyn til, at de i Anordn. af 24de October 1837 § 7 indeholdte strengere Regler med Hensyn til Valgbarheden fremdeles i det Væsentlige ville forblive gjældende, og at det saaledes er sandsynligt, at der i de fleste Regulativer endog vil blive foreslaet en lavere Censur.

Med Hensyn til den i Udkastets § 1 første Membrum in fine indeholdte Bestemmelse, er det iøvrigt anseet som en Selvfølge, at muligt opstaaende Spørgsmaal om, hvorvidt Embeds- og andre offentlige Bestillingsmænd paa Grund af deres Stilling kunne fordrø sig fritagne for personlige, de communale Forhold vedkommende Ombud, maa ligesom hidtil i sidste Instants være forbeholdt Afgjørelse af Indenrigsministeriet.

Til nærmere Forstaaelse af Udkastets § 1 andet Membrum skal man sluttelig endnu tilføje, at det følger af de her brugte Udtryk, at Formue- og Leilighedsstat med Hensyn til Afdelingen til at kunne vælges til Borgerrepræsentant i det Hele tillægges samme Betydning som Næringskatten, saa at navnlig ogsaa den, der, om end ikke i hver enkelt Stat for sig, saa dog i begge Skatter tilsammentagne udreder et Afgiftsbeløb af samme Størrelse som den Næringsstat, der i Henhold til Anordn. af 24de October 1837 § 7 og det for hver Kjøbstad gjældende Regulativ nu giver Næringsbrugere den omspurgte Afgang, for Fremtiden vil erhøve samme Ret som disse.